

*Napisala Tereza Žerdin
Nacrtala Jelka Reichman*

Ribica u školi

Tereza Žerdin • Jelka Reichman • RIBICA U ŠKOLI

ISBN 86-11-05041-X

9 788611 050416

založba mladinska knjiga

PRVI DAN U ŠKOLI

U VELIKOM ZALJEVU ŽIVJELA JE MALA RIBICA. STIGLA JE I JESEN, PA SU SVA MORSKA DJECA MORALA U ŠKOLU: JEŽINAC, ZVJEZDAČA, TRP, RAKOVICA, JEGULJA, ŠKOLJKE, NEKI RACI I MORSKI KONJIĆI. UČITELJICA JE BILA GOLEMA HOBOTNICA. RIBICA JE PLAKALA JER U ŠKOLI NIJE BILO MAME. PRVOGA JE DANA SVATKO MORAO POKAZATI ŠTO ZNA I UMIJE. RAKOVICA JE BILA PRAVI MAJSTOR U HODANJU NAPRIJED, NÄTRAŠKE, UDESNO I ULIJEVO. JEGULJA JE OTPRVE ZARADILA PETICU IZ MATEMATIKE. TOLIKO SE SAVIJALA I IZVIJALA DA JE DUGIM TIJELOM NAPRAVILA DVOJKU I PETICU, A NA KRAJU I OSMICU. SVI SU JOJ PLJESKALI. TRP SE RASTEZAO POPUT HARMONIKE I DOBIO PETICU IZ GLAZBENOG ODGOJA. ZVJEZDAČA SE TOLIKO NAPUHAVALA DA JE POSTALA JOŠ CRVENIJA PA JE DOBILA ZVJEZDICU IZ LIKOVNOG ODGOJA. KAD JE NA RED DOŠLA RIBICA, OD SILNOG SE STRAHA NIJE MOGLA NI POMAKNUTI. SAMO ŠTO NIJE BRIZNULA U PLAČ. SVI SU JOJ SE UČENICI SMIJALI, A RIBICA NIJE MOGLA IZUSTITI NI RIJEČI.

NAVEDI IMENA UČENIKA MORSKE ŠKOLE KOJE SI VEĆ VIDIO U MORU!

SAT TJELOVJEŽBE

TJELOVJEŽBU SU NAJVIŠE VOLJELI GOTOVO SVI UČENICI MORSKE ŠKOLE. SAMO SE TRPU TJELOVJEŽBA UOPĆE NIJE SVIĐALA. BIO JE PRILIČNO NESPRETAN I NAJRADIJE SE ODMARAO I JEO.

»DANAS ĆEMO SE IGRATI LOVICE«, REKLA JE UČITELJICA HOBOTNICA. »HURA, SVE ĆU VAS NABOSTI!«, ZA-

VRISKAO JE JEŽINAC. ALI NIJE MISLIO NA UČITELJICU, NEGO SAMO NA UČENIKE. NAJPRIJE JE NA BODLJE NATAKNUO TRPA, KOJI SE NIJE NI POMAKNUO. MORSKI

KONJIĆ JE PRESKOČIO TRPA, ALI SE PREVRNUO PA GA JE TRP ULOVIO. KONJIĆ JE SMIJEŠNO POSKAKIVAO POKUŠAVAJUĆI ULOVITI RIBICU. NJU JE NAJVIŠE VOLIO. KAD SE POSVE ZAPUHAO, RIBICA JE PUSTILA DA JE ULOVI.

»KAKO JE LIJEPO NA SATU TJELOVJEŽBE! NIŠTA TE NE ISPITUJU I NIŠTA NE MORAŠ ODGOVARATI«, MISLILA JE RIBICA.

TKO JE NA SATU TJELOVJEŽBE BIO NAJBRŽI? _____
TKO JE BIO NAJSPORIJI? _____

VELIKA OPASNOST

UČITELJICA HOBOTNICA UPRAVO JE SVOJIM MORSKIM UČENICIMA OBJAŠNJEVALA DA MRLJE OD TINTE MORAJU ODMAH ISPRATI HLADNOM VODOM KADLI U NJIHOVIM OČIMA ZAPAZI GROZAN STRAH. OKRENULA SE I UGLEDALA STRAŠNU NEMAN — PROŽDRLJIVOGA MORSKOG PSA.

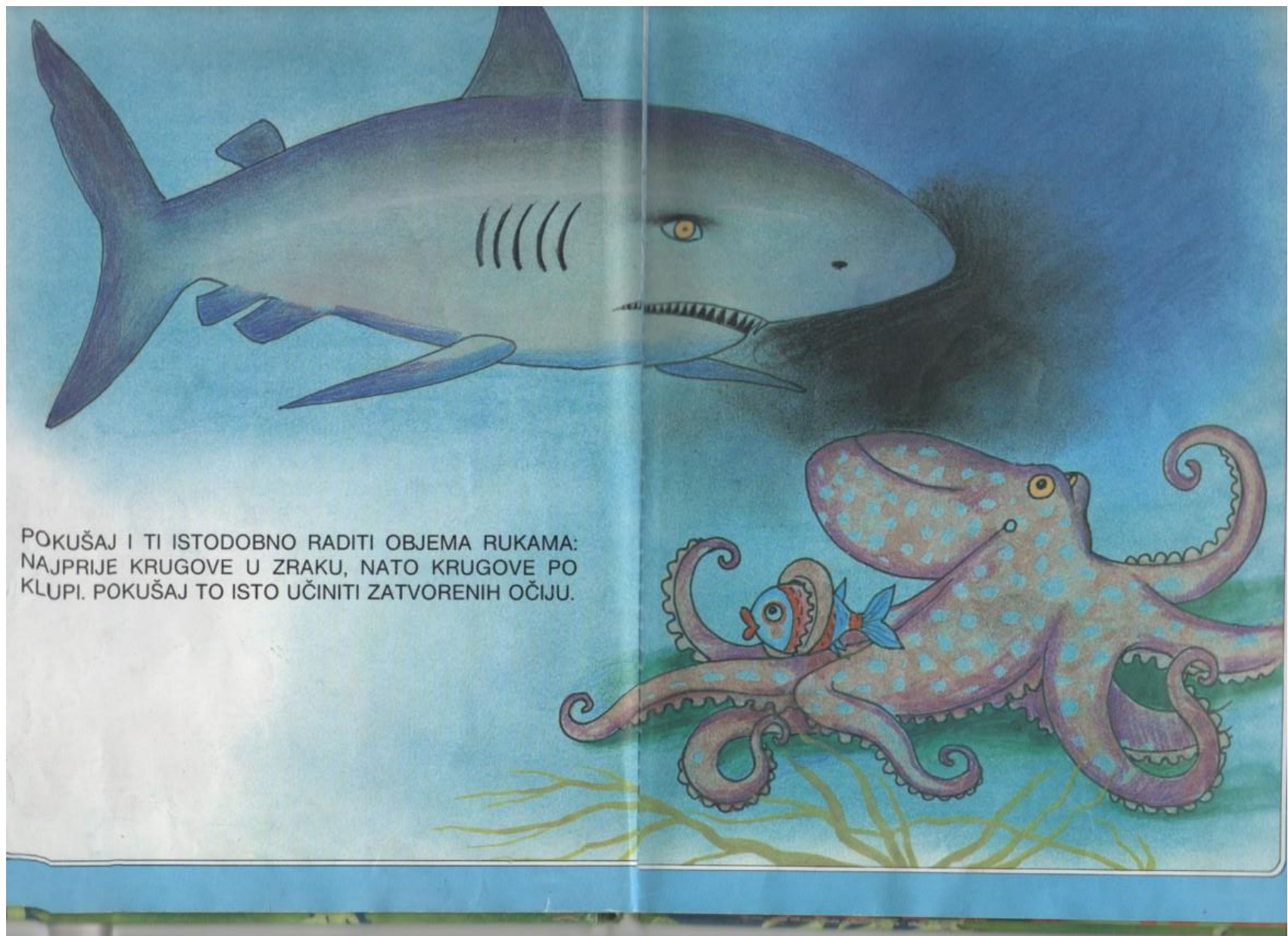
HOBOTNICA JE USISALA TOLIKO MORSKE VODE DA JE NJOME NAPUNILA CIJELI TRBUH I SVA SE NAPUHNULA. SVAKIM JE KRAKOM DOHVATILA PO NEKOLIKO UČENIKA I PRIPILA IH UZA SE. MIRNO JE ČEKALA DA JOJ SE MORSKI PAS PRIBLIŽI. NATO JE U ZLOKOBNU RIBU SVOM SNAGOM ŠTRCNULA CRNU TEKUĆINU. PROTRLJAVŠI LOVKE, UČITELJICA REČE:

»TAKO, I TO SMO OBAVILI. NE BOJTE SE, DJECO! VIŠE NAM SE NEĆE PRIBLIŽITI.«

VRAĆAJUĆI SE KUĆI, RIBICA REČE TAKO TIHO DA JE NITKO NIJE ČUO: »ZAISTA JE DOBRO ŠTO IMAMO VELIKU I JAKU UČITELJICU. GOTOVO ZA SVAKOG UČENIKA IMA PO JEDNU RUKU. A KOLIKO TEK TINTE IMA U TRBUHU! USTO, SVIM RUKAMA RADI ISTODOBNO.«

POKUŠAJ I TI ISTODOBNO RADITI OBJEMA RUKAMA:
NAJPRIJE KRUGOVE U ZRAKU, NATO KRUGOVE PO
KLUPI. POKUŠAJ TO ISTO UČINITI ZATVORENIH OČIJU.

UČITELJICU HOBOTNICU BOLE UŠI

»DANAS ĆEMO NAUČITI KAKO SE MOŽEMO OBRANITI OD NEPRIJATELJA«, REČE UČITELJICA HOBOTNICA. UČENICI POČNU VIKATI SVI U JEDAN GLAS.

JEŽINAC: »JA, JA BIH GA JEDNOSTAVNO NATAKNUO NA BODLJE. PIK, PIK, PIK!«

PUŽIĆ: »JA BIH SE SAKRIO U SVOJU KUĆICU!«

TRP: »JA NE ZNAM ŠTO BIH. KAŽU DA SAM TOLIKO RUŽAN DA SE NA MENE NITKO I NE OBAZIRE.«

ŠKOLJKA: »JA BIH SE BRZO ZAVUKLA U PIJESAK I ZATVORILA.«

KONJIĆ: »OH, SITNICA. SKOČIO BIH NEMANI ZA VRAT I OVAAAKOO JE STISNUO!«

ZVJEZDAČA: »JA SAM TAKO LIJEPA DA ME SVI SAMO GLEDAJU.«

»DOSTA, PRESTANITE! NE VIČITE SVI U JEDAN GLAS JER SU ME ZABOLJELE UŠI. UOPĆE NE ZNAM ŠTO JE TKO REKAO. RIBICE, RECI TI ŠTO BI UČINILA DA TI SE PRIBLIŽI NEPRIJATELJ?« RIBICA NIJE NIŠTA ODGOVORILA, SAMO JE TAKO BRZO ŠMUGNULA MIMO UČENIKA DA SU SVI ODMAH SHVATILI ŠTO BI UČINILA.

POMOZI UČITELJICI. CRTAMA POVEŽI SVAKOG UČENIKA I REČENICU KOJU JE IZGOVORIO.

NOVI ŠKOLSKI PREDMET - TIHOMIR

UČITELJICA HOBOTNICA NAJAVILA JE UČENICIMA DA ĆE UČITI NEŠTO VRLO, VRLO TEŠKO.

»OH, IZVRSNO, POČNIMO!« OGLASILI SU SE SVI UČENICI U JEDAN GLAS.

ŠUTJELA JE SAMO RIBICA, KAO I OBIČNO.

UČITELJICA REČE: »UČIT ĆEMO BITI TIHI I MIRNI.«

»AH, NE«, ZAVAPILI SU UČENICI.

»O, DA«, ODGOVORILA JE UČITELJICA.

POČEO JE SAT TIHOMIRA. KONJIČA JE SVE TAKO SVRBJELO DA JE STALNO POSKAKIVAO. TRP JE OD DOSADE NA SAV GLAS ZIJEVAO. ŠKOLJKA, KOJA JE BILA VRLO MARLJIVA UČENICA, U SEBI JE PONAVALJALA PJESMICU. JEŽINAC JE KRIOMICE UBO PUŽIČA. PUŽIĆ JE POSKOČIO I GLASNO DREKNUO: »BEZOBRAZNIK BODLJIKAVI!«

NA KRAJU SATA UČITELJICA HOBOTNICA REČE: »ČINI MI SE DA ĆE VAM PREDMET TIHOMIR ZADAVATI MNOGO TEŠKOĆA. SAMO RIBICA S NJIM, SIGURNO, NEĆE IMATI PROBLEMA.«

KOJI TI JE ŠKOLSKI PREDMET NAJTEŽI? _____
A ŠTO JE S TIHOMIROM? POKUŠAJ POLAKO U SEBI
BROJITI DO 20. PRI TOME OSTANI POSVE MIRAN I TIH.
MOŽEŠ LI? _____

SAT KRASOPISA

UČITELJICA HOBOTNICA RAZDIJELILA JE NALIVPERA. POČELI SU PISATI:

- U KAO UČENICI
- M KAO MORE
- R KAO RIBICA
- K KAO KONJIĆ
- T KAO TRP
- Z KAO ZVJEZDAČA
- Š KAO ŠKOLJKA
- P KAO PUŽUĆ

UČITELJICA JE ISTEZALA SVOJE DUGE KRAKOVE. SVAKIM JE KRAKOM NEŠTO RADILA. NESPRETNOME TRPU POMAGALA JE DRŽATI NALIVPERO. JEŽINCU JE POMOGLA NAPISATI SLOVO J. ŠKOLJCI JE ODVILA KAPICU S NALIVPERA. USPUT JE JEDNIM KRAKOM POTEGLA ZA UHO KONJIĆA JER JE TOLIKO POSKAKIVAO DA JE SVE NAPISANO ZAPACKAO. PUŽIĆA JE ZA NJEGOV TRUD POTAPŠALA PO KUĆICI.

»OH, KAKO JE DOBRO IMATI TOLIKO MNOGO RUKU«, POMISLILA JE RIBICA, ALI NI TADA NIJE REKLA NI RIJEČI.

NAPIŠI I TI:

- J KAO _____
- H KAO _____
- R KAO _____
- P KAO _____
- L KAO _____
- Č KAO _____
- V KAO _____
- M KAO _____

ZIMSKI PRAZNICI

STIGLA JE I ZIMA. MORE JE BILO HLADNO. MORSKIM JE UČENICIMA ŠKOLA VEĆ BILA POMALO DOSADILA.

»OD SUTRA VAM POČINJU ZIMSKI PRAZNICI«, REKLA JE UČITELJICA HOBOTNICA.

»ZNAČI DA NE MORAMO DOĆI U ŠKOLU?« POSKAKUJUĆI JE UPITAO MORSKI KONJIĆ.

»ONDA NEĆEMO MORATI PISATI ZADAĆE?« ZANIMALO JE LIJENOG TRPA.

»DIVNO, MOĆI ĆU SE STALNO SAMO IGRATI!«, ODUŠEVIO SE RAČIĆ.

»OH, MENI ĆE BITI VRLO DOSADNO«, MIRNO REČE ŠKOLJKA. ONA JE ŽELJELA POSTATI JAKO UČENA, ZATO JE MNOGO UČILA. RIBICA, KAO I OBIČNO, NIJE REKLA NI RIJEČI, SAMO JE POMISLILA:

»BAŠ DOBRO ŠTO IDEM U ŠKOLU. DA NE IDEM U ŠKOLU, UOPĆE NE BIH IMALA PRAZNIKE.«

ISPIŠI RIJEČI KOJE SU U VEZI SA ZIMSKIM PRAZNICIMA:

NOGOMET

MASKA

KUPAĆE GAČICE

KOTURALJKE

SKIJE

PERAJE

KLIZALJKE

MORE

IGRANJE

RAČUNANJE

VRUĆINA

SNJGOVIĆ

KLIZANJE

KIŠA

UČENIK

SNIJEG

JEGULJA IZOSTAJE IZ ŠKOLE

»UČITELJICE, A ZAŠTO JEGULJA OPET NIJE DOŠLA U ŠKOLU?« UPITAO JE MORSKI KONJIĆ UČITELJICU HOBOTNICU.

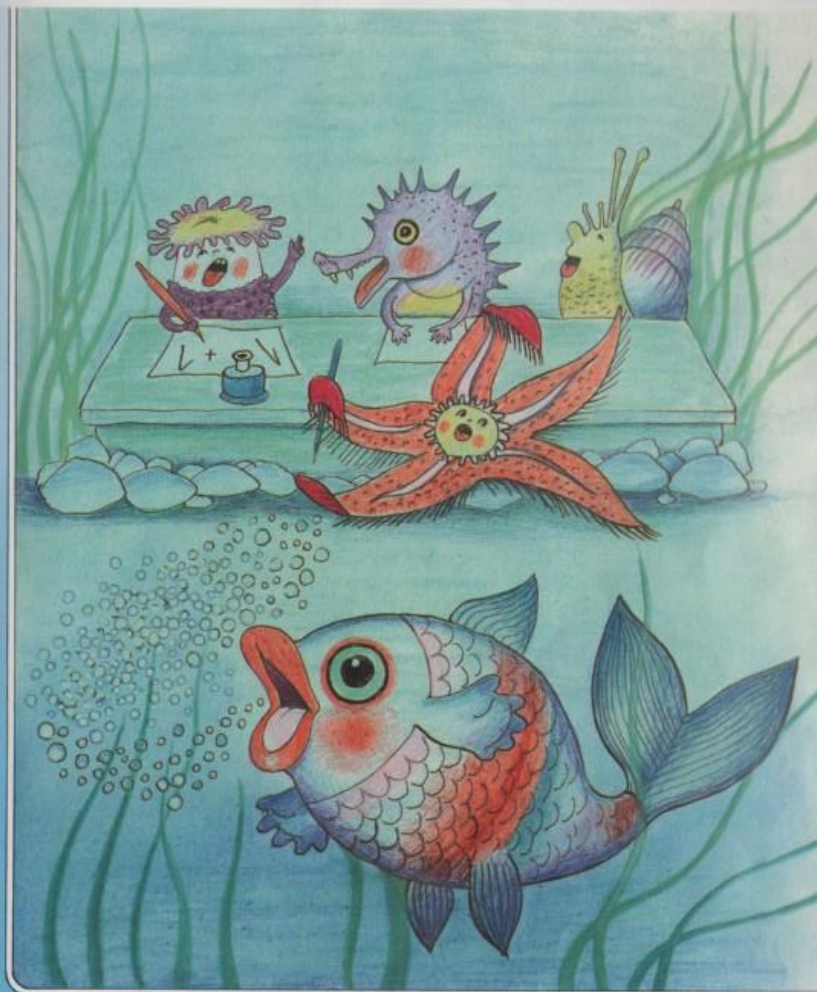
»MOŽDA SE BOJI MATEMATIKE«, PRIMIJETIO JE TRP, KOJEMU JE MATEMATIKA ZADAVALA NAJVIŠE MUKE. UČITELJICA JE ODGOVORILA: »JEGULJA ZNA ODLIČNO RAČUNATI. I ZEMLJOPIS JOJ DOBRO IDE. JEGULJA I NJEZINI ROĐACI RADO PUTUJU. SADA SU OTPUTOVALI U NEKU VRLO UDALJENU RIJEKU. NO I NA PUTOVANJIMA MOŽEMO ŠTOŠTA NAUČITI, ZATO SAM JEGULJI OPRAVDALA IZOSTANAK IZ ŠKOLE.«

»A ZAŠTO I MI NE PUTUJEMO?« UPITALI SU ZAVIDLJIVI UČENICI.

»OBEĆAVAM VAM DA ĆEMO I MI OTIĆI NA IZLET. NA KRAJU ŠKOLSKE GODINE«, UTJEŠILA IH JE UČITELJICA. »HURAAA!«, POVİKALI SU UČENICI.

TADA SE ZBILO NEŠTO DOISTA NEVJEROJATNO. ZNATE LI DA JE S OSTALIM UČENICIMA POVİKALA I MUČALJIVA RIBICA! SAMO, NITKO JE NIJE ČUO.

VIKNI I TI »HURA!« TAKO DA TE NITKO NE ČUJE. PRI
TOME JAKO OTVARAJ USTA.

POSJET MEDUZA

JEDNOGA SE DANA U MORSKOJ ŠKOLI SMRAČILO KAO DA SE SKRILLO SUNCE. »OHO, IMAMO POSJET,« UZDAHNE UČITELJICA HOBOTNICA. UČENICI SU POGLEDALI GORE. IZNAD NJIH PLIVALO JE MNOŠTVO MALIH I MALO VEĆIH KLOBUKA. S NJIH JE VISJELO MNOGO TANKIH NITI. »MEDUZE!« DREKNULI SU UČENICI. NESTAŠNI RAČIĆ POJURIO JE PREMA NJIMA I POČEO IH VUĆI ZA NITI. MORSKI KONJIĆ JE JEDAN KLOBUK NABIO NA GLAVU I VAŽNO REKAO DA JE ŠADA GOSPODIČNA KOBILICA. A JEŽINAC SE ĐERAO: »UDRI PO NJIMA! PIK, PIK, PIK!« SLJEDEĆEG SU DANA MEDUZE ZAVRŠILE POSJET I OTIŠLE.

»DOSADNI DOSADNJAKOVIĆI, ZBOG NJIH NISMO MOGLI UČITI«, PROŠAPTALA JE RIBICA.
ŠTO URADIŠ KAD U MORU UGLEDAŠ MEDUZE?

Naopako napisano

(PROČITAJ POMOĆU OGLEDALA)

UČENICIMA MORSKE ŠKOLE NAJVIŠE JE TEŠKOĆA ZA-
DAVALO PISANJE. ZATO SU NEPRESTANO VJEŽBALI.
SLOVA SU PISALI U PIJESKU. KADA BI ŠTO NAPISALI
NAOPAKO, UČITELJICA HOBOTNICA HITRO BI TO IZBRI-
SALA DUGIM KRAKOM ZATO DA
NE BI NAUČILI NAOPAKO PISATI.
NAJVIŠE JE TEŠKOĆA S PISA-
NJEM IMALA RAKOVICA. ONA SE
VRLO BRZO POMICALA SAD ULI-
JEVO, SAD UDESNO, ČAS NA-
PRIJED, ČAS NATRAG, I PRI TO-
ME PISALA.

»JAO, OVO NEĆE BITI DOBRO.
PIŠI POLAKŠE ALI PRAVILNO«,
SAVJETOVALA JOJ JE UČITELJI-
CA HOBOTNICA.

»ČUDNO, RAKOVICA HODA KA-
KO GOD ZAŽELI I NITKO JE NE
ISPRAVLJA. A ZAŠTO ONDA
MORA PISATI BAŠ SLIJEVA NA-
DESNO?« POTIHO SE ČUDILA
RIBICA, ALI NE PUŠTAJUĆI GLA-
SA OD SEBE.

POKUŠAJ ZRCALNO NAPISATI SVOJE IME. PROČITAJ
GA POMOĆU OGLEDALA.

POSLJEDNI DAN ŠKOLE - IZLET

PRVI RAZRED MORSKE ŠKOLE NAJZAD JE DOČEKAO POSLJEDNI DAN ŠKOLE I IZLET. SVAKI JE UČENIK SA SOBOM UZEO UŽINU. ZA PRIJEVOZ SE POBRINULA UČITELJICA HOBOTNICA. NA SVAKI JE KRAK POLOŽILA PO JEDNOG ILI NEKOLIKO UČENIKA. NA JEDNOM KRA-

KU VOZILI SU SE ZAJEDNO RIBICA I MORSKI KONJIĆ. ZVJEZDAČA JE POŽELJELA BITI SAMA JER JE TAKO IZGLEDALA LJEPŠA I OTMJENIJA.

TRP SE TAKOĐER VOZIO SAM, ALI ZATO DA NE MORA S NEKIM PODIJELITI UŽINU. ČIM JE UČITELJICA HOBOTNICA KRENULA, TRP JE POČEO JESTI. UČITELJICA SE

ZAUSTAVILA U MALOM ZALJEVU. U MORU JE BILO MNOŠTVO VEĆIH I MANJIH, VRLO ČUDNIH ŽIVOTINJA! HODALE SU U VODI, LEŽALE NA VODI I BRČKALE SE. UČITELJICA JE REKLA DA SU TO LJUDI. »ČUDNE ŽIVOTINJE, ZAR NE? SAMO JEDANPUT U GODINI DOĐU NA MORE!«

RIBICA JE LJUDE DUGO GLEDALA, A NATO REKLA KONJIĆU: »BAŠ NEKE ČUDNE ŽIVOTINJE. SVAKA IMA SAMO ČETIRI RUKU. NAŠA JE UČITELJICA PUNO BOLJA JER ZA SVAKOG UČENIKA IMA PO JEDNU RUKU.«

I ZA KRAJ, NACRTAJ TE ČUDNE ŽIVOTINJE U MORU.

